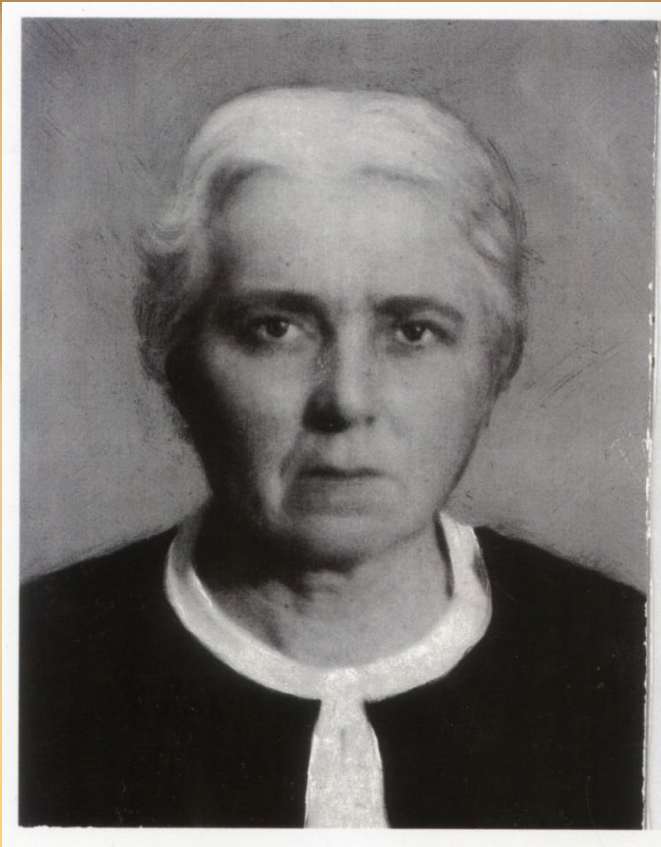

*ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ
ТА ПЕДАГОГІЧНА СПАДЩИНА
ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ РУГ
НАДІЇ ЯКІВНИ ІЩУК*

**Надія Яківна
Шульгіна-Іщук**
народилася
21 січня 1888 р.
у Києві в
сім'ї українських
громадських діячів
Якова Миколайовича
Шульгіна та Любові
Миколаївни Устимович.

ЯКІВ ШУЛЬГІН (1851-1911),

ІСТОРИК, ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ

Народився в м. Києві в сім'ї урядовця. Навчався на історико-філологічному факультеті Київського університету (під керівництвом В. Антоновича).

З 1874 р. учителював у київських та одеських гімназіях. Був членом київської Старої громади, співробітничав у збірнику «Громада». Підтримував зв'язки з гуртком М. Драгоманова в Женеві та народницьким гуртком І. Ковальського.

У 1879 р. заарештований і засланий до м. Єнисейська. У 1883 р. повернувся в Україну, працював у банку в м. Єлисаветграді (нині м. Кіровоград).

З 1899 р. жив у Києві, викладав історію в гімназіях, співробітничав у журналі «Киевская старина». Дійсний член Наукового товариства ім. Т.Шевченка, Історичного товариства Нестора – літописця, один із засновників і секретар Українського наукового товариства в м. Києві.

ЛЮБОВ ШУЛЬГИНА , УРОДЖЕНА УСТИМОВИЧ (1865 — 1945)

Шульгина Любов, громадська і культурна діячка, дружина Якова Шульгина, родом з Холмщини, походила з давнього козацько-старшинського роду, прямий нащадок гетьмана П. Полуботка (непрямий - гетьмана Д. Апостола).

Закінчила Вищі Жіночі Курси історико-філологічного факультету у Києві та Москві; учителювала на Полтавщині, була активна в Київській Громаді. 1914 - співорганізатор клубу «Родина» у Києві, що опікувався пораненими українськими вояками, згодом «Общества», яке допомагало звільненню військовополонених галичан.

Олександр Шульгин,

брат Надії Яківни, народився 30 липня 1889 р. в селі Софине (нині — Хорольського району Полтавської області). У 1908 році вступив на природничий, а в 1910-му — на історико-філологічний факультет Петербурзького університету. Після завершення навчання, Шульгина залишили в університеті для підготовки до професури.

Він викладав у педагогічних училищах і гімназіях Петербурга.

Олександр був активним діячем українського земляцтва, виступив ініціатором створення Союзу українських студентських земляцтв у Росії.

О. Шульгин вступив в Українську демократично-радикальну партію.

Після повалення царизму Шульгин повернувся в Україну і став генеральним секретарем міжнаціональних справ, тобто міністром закордонних справ.

Був організатором з'їзду народів Росії в Києві. Згодом, перебував на різних дипломатичних посадах. Він поєднував політичну діяльність із науковою роботою і публіцистикою.

О. Шульгин був серед чільних представників УНР, які у складі офіційної делегації змагалися за визнання України під час Першого конгресу Ліги Націй, пізньої осені 1920 р. На еміграції Олександр Шульгин обіймав посади міністра закордонних справ і голови уряду УНР.

Помер 4 березня 1960 року в Парижі.

Група професорів УВУ. 1-й ряд сидять зліва: О. Лотоцький, О. Одарченко, І. Горбачевський, О. Колесса, С.Шелухин, О. Ейхельман, Ф. Щербина; 2-й ряд зліва: Д. Антонович, С. Дністрянський, Б. Матюшенко, О. Шульгин, Ф.Швець, В.Тимошенко, А. Артимович, К. Лоський; 3-й ряд зліва: В. Бібнов, С.Бородаєвський, А. Яковлів, П.Андрієвський, В.Щербаківський, Ф.Слюсаренко.

Володимир Шульгин

(1894 -- 29 січня 1918р.), брат Надії Яківни, студентський діяч, організатор і керівник Української Студентської Громади в Києві, заснованої 1913 року. Член Виконавчого Губернського Комітету Ради представників Київщини в 1917 році.

З 3 жовтня 1917 року був призначений на посаду діловода Адміністративно-Політичного відділу Генерального Секретарства внутрішніх справ.

Загинув у бою під Крутами.

Микола Шульгин

(1896 – 1935 рр.), брат Надії Яківни, народився у Єлисаветграді. В еміграції закінчив університет; юрист, радник місії УНР, адміністратор хору О.Кошиця.

Іщук Роман Августинович

(? – 11.11.1977), чоловік Надії Яківни, громадський діяч,
педагог.

Народився у Галичині. Вищу освіту здобув у Києві. 1927 р. переїхав у Рівне. 1939 – 1941 рр. викладав історію у середній школі №1 м. Рівного. У 1941 – 1944 рр. працював учителем у гімназіях, згодом – середніх школах. У 1944 р. емігрував на Захід. 1944 – 1949 рр. викладав в Українському технічному університеті (табір для біженців м. Аутсбург у Баварії) географію. 1949 р. емігрував у США.

ЗДОБУТТЯ ОСВІТИ

Вищу освіту Н. Шульгина-Іщук здобула на фізико-математичному відділенні Санкт-Петербурзьких (Бестужевських) Вищих жіночих курсів по групі чистої математики (перший жіночий університет в Росії, який діяв у 1878–1918 рр.), і отримала у 1913 р. диплом за числом 13122. У цей час Надія Яківна захопилася методикою викладання Ф.Кляйна, який «зламав мур між елементарною та вищою математикою», прагнув зв'язати математику з життям. У тому ж році Н. Шульгина, яка залишилася для наукової праці при професорів Поссе, склала державний іспит при фізико-математичній комісії Петербурзького університету, захистила дипломну роботу – «Функція Гамма, як безконечний добуток» і отримала диплом першого ступеня.

У цей період розпочалася її педагогічна праця в приватній петербурзькій гімназії О. Кулижської, у якій вона працювала недовгий час, бо П.Холодний запропонував їй роботу у Вищій комерційній школі Києва.

РОБОТА У КИЇВСЬКІЙ КОМЕРЦІЙНІЙ ШКОЛІ

П. І. Холодний - громадський, освітній діяч, маляр, «намагався за всяку ціну добирати педагогів-українців». Хоча, це була звичайна російська школа, проте підпорядкування міністерству фінансів, а не освіти, дозволяло ліберальні прояви. У цій школі Надія Яківна працювала близько року вчителем арифметики та наочної геометрії, проте, спілкування і співпрацю із Петром Івановичем вона продовжить і надалі.

Роботу було припинено в зв'язку з від'їздом Н.Шульгиної до Петербурга.

Після повернення, у тому ж 1914 році Надія Яківна викладає математику у Київському університеті (як асистент професор Граве) та в Природничому інституті.

РОБОТА НАД СТВОРЕННЯМ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКОЛИ

Після проведення першого і другого Всеукраїнських педагогічних з'їздів у 1916 та 1917 роках було прийнято висунути П.І. Холодним проект єдиної школи. І невдовзі, з'явилися предметні комісії для створення шкільних програм. Н.Я. Іщук працювала в математичній комісії. Їй було доручено написати пояснення до програм і опублікувати їх у пресі. Над створенням програм працював відомий математик-методолог К. Щербина (директор учительського інституту у Києві)..

Комісії працювали інтенсивно і збиралися щотижня. Проходили у родинному домі Шульгиних на вул. Монастирській, 9. У цей час відчувалася відсутність наукової літератури з математики з викладом українською мовою. Комісія ухвалила в першу чергу створити українську математичну термінологію, яка й була видана у вигляді словника. Робота над словником продовжувалась до 1921 року. У 1922 році було офіційно створено математичну секцію при Всеукраїнській Академії наук, до складу якої входила Н. Шульгина. За спогадами, словник було видано в 1924 чи 1925 роках.

Після укладення програм для школи, математична комісія постановила написати і видати математичні підручники. Надія Яківна працювала над «Задачником для систематичного курсу арифметики» для гімназій, який був виданий у 1917 (I частина) та в 1918 році (II частина) великою кількістю примірників і перевиданий у Львові товариством НТШ у 1922 році.

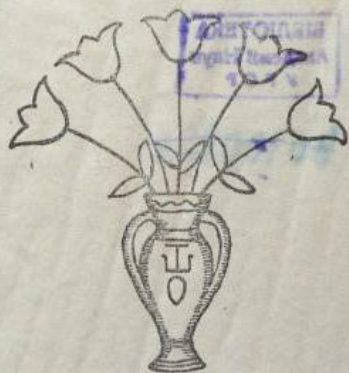
Н. ШУЛЬГИНЯ-ІЩУК.

ЗАДАЧНИК

ДО

СИСТЕМАТИЧНОГО КУРСУ АРИТМЕТИКИ.

ЧАСТИНА ПЕРША.

Видання „ТОВАРИСТВО ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ“.

О г л а в.

	Стор.
Від автора	3
Нумерація	5
Приміри та основні задачі на дії з цілими числами	7
Зміна суми, різниці, добутка та частки при зміні даних чисел	21
Ріжні задач на всі дії	27

Мірні або іменовані числа.

Вправи на перетворення мірних чисел	47
Вправи на додавання, віднімання, множення та ділення многоіменних мірних чисел	49
Задачі на перетворення мірних чисел та на чотири дії з ними	54
Задачі на обчислення часу	68
Задачі на квадратні та кубичні (кубні) міри	67
Задачі на повторення всього попереднього	75

Задачі з «Задачник до систематичного курсу арифметики» Н.Шульгина-Іщук:

---

1. Скільки поштово-телеграфних відділів було 1907-року в 8-ми Українських губернях, коли їх було: на Херсонщині ... 188, на Катеринославщині ... 82, на Волині ... 95, на Київщині ... 106, на Поділлі ... 118, на Харківщині ... 81, на Полтавщині ... 80, на Чернігівщині ... 84.
2. На книжки та сшитки школярам витрачено 80 карб. На книжки витрачено 65 карб. Скільки витрачено на сшитки?
3. Десять грудочок цукру важать $\frac{1}{4}$ фунта. Скільки грудочок в фунті цукру?
4. Шклянка з водою важить $\frac{9}{16}$ фунта, а шклянка з спиртом на $\frac{1}{16}$ фунта легча. Скільки важить шклянка з спиртом ?
5. В одній торбі було $\frac{2}{5}$ пуда борошна, а в другій $\frac{1}{5}$ пуда. Скільки борошна було в двох торбах?

ОРГАНІЗАЦІЯ ПЕРШОЇ ГІМНАЗІЇ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

— На початку 1917 року виникли обставини, які дозволили товариству Шкільної Освіти організувати легальну українську школу. Головне ядро учнів становили діти з притулків, а також діти київської інтелігенції, міщан та селян з околиць Києва. У навчанні використовувалися програми, підготовлені педагогічними комісіями. І мати, і донька Шульгиних викладали у гімназії. Любов Миколаївна - у молодших класах, а Надія Яківна – математиком. В гімназії, яку часто називали «Школою Дурдуківського» (за ім'ям другого директора) приїздили вчителі з різних міст України для ознайомлення з навчальними програмами.

Н.Я. Шульгіна працювала в цій школі до 1922 року. Після одруження з галичанином Романом Іщуком, Надія Яківна вимушена була виїхати на захід.

Шкільна рада української школи ім. Шевченка в Києві
(1922-1923 н.р.)

Надія Шульгіна-Іщук друга справа у другому ряду,
Любов Шульгіна четверта справа у другому ряду

РОБОТА У ПРАЗІ

У 1926–1927 рр. Н. Шульгіна-Іщук працювала у Празі в Українському педагогічному інституті ім. П. Драгоманова, де готували вчительські кадри для українських шкіл. Саме тут, упродовж 1924–1929 рр. працював її рідний брат – Олександр, який був професором і викладав всесвітню історію. Очевидно, на пропозицію брата, вона прибула до Праги, де й улаштувалася на роботу.

Н. Шульгіна-Іщук викладала в інституті математику та отримала вчене звання – професор.

Навчання в інституті було організоване на зразок західноєвропейських вищих навчальних закладів і *«мало на меті дати теоретичні знання і практичну підготовку майбутнім фаховим педагогам українських середніх шкіл із різних галузей науки, а разом з тим дати змогу найбільш до того здатним з них придбати відповідні знання й засвоїти наукові методи для дальшої наукової праці, щоб таким чином сприяти утворенню з молодих педагогів нових наукових сил»*

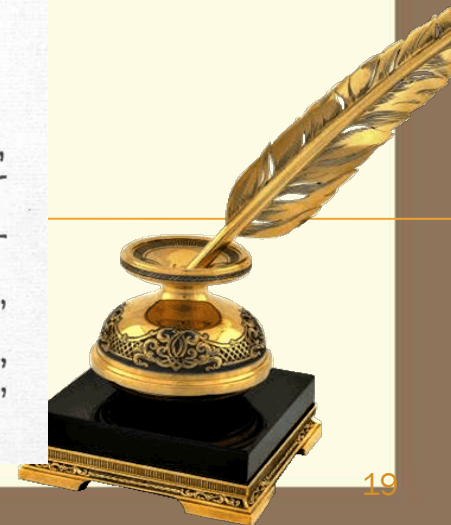
Академічний персонал Українського педагогічного інституту М. Драгоманова в Празі

Академічний персонал Інституту складався з професорів, доцентів, лекторів і асистентів. Засновувався також і склад аспірантів, але той не розвинувся. (Аспірантами були лише в 1925 р. учителі гімназії І. Кобизський та М. Хлур). Всього в списковій академічному персоналу Інституту за 10 літ його існування (1923—33) вазначено 92 особи; з них 80 українців і 12 чужинців.

З українців в складі педагогічного персоналу УВПІ в різних роках від 1923. до 1933. були такі особи:

Д-р Артимович Агенор (проф. мовознавства),
Д-р Балабас Олександр (лект. географії),
Барвінський Василь (проф. теорії музики і композиції в 1929—30 р.),
Д-р Березовська Віра (лект. клавіру),
Д-р Білецький Леонід (проф. історії української літератури),
Богацька Валерія (лект ботаніки, не викладала),
Вагнер Вячеслав (лект. теорії музики і композиції в р. р. 1924—1926),

Д-р Гармашів Всеволод (проф. біології й гігієни),
Д-р Герасименко-Вовковинський Полікарп (доц. фізичної хемії),
Д-р Гомзин Борис (асист., істор. української літератури),
Д-р Гончаренко Антін (лект. гігієни в р. р. 1923—24),
Д-р Горбачевський Іван (проф. хемії),
Д-р Гула Федір (доц. астрономії),
Д-р Деркач Григорій (асист., історія України),
Д-р Дольницький Мирон (доцент географії),
Дорошенко Дмитро (проф. історії України в р. р. 1924—26),
Дяченкова-Гордаш Ніна (лект. солоспіву в р. р. 1925—1930),
Д-р Ейхельман Оттон (проф. правознавства в р. р. 1924—1925),
Животко Аркадій (асистент, педагогіка, 1923—1925 р. р.),
Іваненко Євген (проф. математики),
Д-р Іваничук Михайло (лект. географії в 1925—1928 р. р.),
Іщук-Шульгина Надія (проф. математики в 1927 р.),
Кабачків Іван (доц. політичної економії),
Кісяків Олександр (лект. скрипки в р. р. 1924—1930),

РОБОТА В РІВНЕНСЬКІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРИВАТНІЙ ГІМНАЗІЇ

У 1927 році Н.Я. Іщук прибула до Рівного, де вже працювала «Приватна гімназія Ф. Пекарського з викладовою руською мовою» з офіційною назвою Рівненська українська гімназія (РУГ) .

Згодом, Надія Яківна у спогадах відтворить ті далекі події: *« У 1927 році, коли я приїхала до Рівного, щоб в цій гімназії викладати математику, там було понад 200 учнів і приміщення було вже краще і більше як попереднє. Відчувалась дружня, родинна атмосфера між учнями та учителями. Всі учителі працювали зі щирою відданістю. Минуло лише декілька місяців від часу, коли я виїхала з Праги, де впродовж двох років викладала математику у вищому інституті ім. Драгоманова. Я була рада, що опинилася на рідній землі і могла працювати для нашої молоді» .*

« Гімназія перебувала під пильним контролем польської шкільної кураторії, тому працювати приходилося так, щоб візитатори не змогли зробити ніяких закидів».

У рівненській гімназії Надія Яківна використала на практиці нестандартний підхід до викладання навчальної дисципліни, який вона впроваджувала ще у київській гімназії – поєднання теорії із практикою. *«... Головно хотілося мені зблизити математику з оточуючим життям, показати, що математика не є наука відірвана від життя, що законам математики підлягає все, що нас оточує, що математика така природнича наука, як і фізика, хімія чи біологія, тільки її закони ще загальніші» .*

НС

МАТЕМАТИЧНА МАЙСТЕРНЯ

(З мого досвіду)

Ще під час моїх студій на Бестужевських курсах у Петербурзі довелося мені бувати на зібраннях вчителів математики, прихильників реформи в навчанні математики в школі.

Нас, студенток, запровадила туди наша професорка д-р Геттінгенського унів., Н. М. Гернеш. Це була ентузіастка математики, яка і нам, своїм учням, уміла прищепити не тільки зацікавлення математикою, а навіть захоплення нею. Відомо, якою сухою і відірваною від життя була шкільна математика до початку ХХ століття.

Німецький учений Фелікс Кляйн зрушив цей застій. Він зламав мур між т. зв. елементарною і вищою математикою. Він хотів, щоб і в середній школі учні зрозуміли, яким могутнім засобом

журнал "Наша Школа"

-1-17

Кабінет математики практично не був обладнаний, тому гімназисти під керівництвом Н.Я. Іщук працювали над створенням наочних посібників. Для цього вона організувала математичний гурток та математичну майстерню. Учні, поєднуючи знання з математики зі столярною справою, виготовляли прості геодезичні прилади, моделі геометричних фігур, а потім використовували їх на практиці

У гімназії навчалися дві її доньки – Марія і
Наталія

Родина Шульгиних-Іщук

СПОГЛИ В Г ПРОКОПЧУКА

Учительська конференція, яка кожного року
відбувалася в Рівному
в будинку польської гімназії, у тридцятих роках.
Н. Шульгина-Іщук третя справа у першому ряду.

Педагогічний колектив
та учні гімназії на тлі
приміщення гімназії
(30-ті роки).

Учителі РУГ 1935 рік.
Н. Шульгіна-Іщук друга зліва у
першому ряду.

Останні випускні екзамени (матура) перед
війною (1939 рік)
Н.Шульгина-Іщук по центру у першому ряду

РАДЯНСЬКИЙ ПЕРІОД

У вересні 1939р. розпочався новий етап у роботі РУГ. Представники нової влади пояснили колективу, що школу *«перемінено на десятилітку, себто включені і класи початкової школи, та, що школа буде безплатною. Це останнє було доброю новиною»*. Але добрі новини невдовзі закінчилися. Змінилися вимоги і до вчительської праці. За спогадами Н.Іщук: *«Формальних вимог до вчителів була сила: треба було писати пляни і на четверть року, і на кожний тиждень, і на кожний день. Це, зрозуміло, було зовсім зайвим, а забиравало багато часу.*

Я, маючи щодня 6 лекцій, окрім цих плянів ...мусила поправляти всі контрольні. До тої степені не ставало мені часу, що часом і три доби не лягала спати і на хвилину... виснаження було сильне. Деяких вчителів перевели в інші школи, а до нас прислали приїжджих, які тільки на лекціях говорили по-українському...

Скоро почалися арешти між учнями...видавав їх сам директор Бібко. Політичний нагляд над учнями мала так звана « комсорг», яка підслуховувала розмови та доносила».

Донька Надії Яківни - Наталія згадує, що мама викладала математику у всіх класах та була призначена завпедом, а тато викладав біологію.

Весною 1940 р. випускникам було дозволено здати матуру (випускні іспити).

Не дивлячись на те, що родина Іщуків не постраждала від репресій, важкі спогади у Надії Яківни залишаться про недовгий період радянської влади на все життя.

ГРОМАДСЬКА ТА ОСВІТНЯ РОБОТА В УМОВАХ НІМЕЦЬКОГО ОКУПАЦІЙНОГО РЕЖИМУ

Влітку 1941 р. у Рівному організували міський відділ народної освіти. Керівником призначили О. Ковальського, а головою науково-методичної ради – Н.Іщук . Працювати Надія Яківна розпочала з 15 липня 1941 р. У своїх спогадах вона писала: *«Прийшла німецька окупація.*

... Зразу – великі надії. Перший час – місяць чи два була військова влада і при тім ми ще не могли зовсім збагнути що ця нова окупація несе. Хоч з самого початку було видно, що не те, на що ми надіялись. Та ми, учителі, рішили в першу чергу якось оформити існування нашої школи» .

У Рівному вдалося відкрити дві гімназії – гуманістичну ім. Т. Шевченка та математично-природничу ім. І.Мазепи, у яких викладала математику Н.Іщук.

На шпальтах газети «Волинь» Н.Іщук із захопленням писала: *«... беремо приклад з заходу, а не зі сходу. Будуємо нарешті справді українську школу! За поляків, якщо ми мали українську школу, то це була, властиво, школа не українська, а тільки з українською викладовою мовою. Те ж саме було за радянської влади. Школа носила назву української, але виховувала дітей в інтернаціональному дусі, плекалася любов до «соціалістичної батьківщини», а властиво кажучи до Росії... Тепер ми можемо і мусимо плекати в наших дітях любов до рідного слова, рідної пісні, до рідних звичаїв, до рідної історії та природи».*

Одначе, як вона згадує *«... скоро прийшло велике розчарування»*, бо окупаційна влада заборонила середні школи.

Відділу освіти було дозволено організувати торговельну і технічну середні школи. І знову Надія Яківна працює над їх навчальними програмами. **«Вже у 1942 році стало ясно, що німцям ходило про те, щоб знищити цілково всю українську інтелігенцію...»** - згадує Н.Іщук. Невдовзі, у лютому 1942 р., було закрито і фахові школи, залишилися лише початкові.

Щоб допомогти учням випускних класів, відкрили «матуральні курси» (випускні), директором яких призначили Н.Іщук. Записалося на курси близько 500 осіб, із яких 330 склали іспити та отримали свідоцтво про освіту. Педагоги сподівалися на організацію другого випускного курсу, але німецька влада не дала на це згоди.

« Після цієї нової заборони...відчулось, що все скінчено - остався жаль та непевне очікування.» - напише Надія Яківна багато років потому. А більший жаль був від того, що внаслідок страшного терору багато з випускників були розстріляні німцями, загинули у лісах, на засланнях чи в тюрмах.

Матуральні курси в часи Німецької окупації.
Роман Іщук перший зліва у першому ряду, Н.Шульгіна-
Іщук, директор курсів, третя зліва у першому ряду.

ЖИТТЯ ПІД ЧАС ЕМІГРАЦІЇ

У 1944 р., із звільненням Рівного від нацистської окупації і встановленням радянської влади, сім'я Іщуків у червні виїхала з Рівного, а 22 липня вони назавжди покинули рідну землю. Їх шлях проліг на захід до Німеччини, де прийшлося здолати великі життєві труднощі в таборах для біженців. 6 червня 1945 р. у Саксонії померла мама Надії Яківни – Любов Шульгина, яку поховали в Гартмансдорфі. Оскільки, Саксонію окупували радянські війська, то родина Шульгиних-Іщуків пішки вирушила до Баварії, де була американська зона. Вони зупинилися у таборі Аугсбург. Тут була значна група людей з фаховою вищою освітою, і тому організували школи і Український університет з предметами точних наук, як поширення Українського вільного університету гуманітарного характеру, перевезеного з Праги після окупації 1945 р. радянською владою. В Українському технічному університеті в таборі викладали Н. Іщук - математику, а Р. Іщук – географію України. Крім того, Надія Яківна вела активну методичну роботу, була автором статей у журналі «Рідна школа», який видавався в Аугсбурзі

(Signature of Student)

Index

Факультет ПРИРОДНИЧИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Faculty FACULTY of NATURAL SCIENCE

Прізвище *Гурський*
Surname *Gurskyj*

Ім'я *Петро*
Name *Petro*

народж. *22. X. 1925*
born on

Записаний я
Registered

Ч.
Nr

Андруш
4. II. 1946

Семестр *III* 1946/47

Предмет Subject	Професор Professor	годин hours	
		теорія theory	вправи exercises
1. Вища математика	Викладач Н. Іщук	4	-
2. Неорганічна хімія	Доцент Ф. Шинкарь	4	-
3. Лабораторні вправи з неорганіч. хімією	Доцент Ф. Шинкарь	-	2
4. Фізична хімія	Проф. Г. Герасименко	2	-
5. Органічна хімія	Проф. К. Косенко	4	-
6. Аналітична хімія з вправами 2.1	Проф. Г. Герасименко	4	-
7. Фізика	Доцент сум. М. Хустинський	2	-
8. Лабораторні вправи з фізикою 2.1	Доцент сум. М. Хустинський	-	2

Term *III* 1946

Тест впису Test I	Тест відвіду- вання Test II	Залік вправ Confirmation of exercises	Іспит Examination	Примітки Annotations
<i>Н. Іщук</i>	<i>Н. Іщук</i>	<i>Н. Іщук</i>	<i>Відмінно з сесії</i> <i>Н. Іщук</i>	ПРИРОДНИЧИЙ ФАКУЛЬТЕТ FACULTY of NATURAL SCIENCE 22. II. 1947 Викладач: <i>Н. Іщук</i>
<i>Шинкарь</i>	<i>Шинкарь</i>		<i>Відмінно</i>	
<i>Шинкарь</i>	<i>Шинкарь</i>	<i>Варіація</i> <i>Шинкарь</i>	<i>Colloquium</i> <i>Відмінно</i> <i>Шинкарь</i>	
<i>Шинкарь</i>	<i>Шинкарь</i>		<i>Відмінно</i>	
<i>Шинкарь</i>	<i>Шинкарь</i>		<i>Відмінно</i>	
<i>Шинкарь</i>	<i>Шинкарь</i>		<i>Відмінно</i>	
<i>М. Хустинський</i>	<i>М. Хустинський</i>		<i>Відмінно</i>	
<i>М. Хустинський</i>	<i>М. Хустинський</i>		<i>Відмінно</i>	

Залікова книжка
Студента Вищого
Технічного
Інституту в Німеччині
(Аусгбург) 1948-49рр,
Викладач вищої
математики Н.Іщук

ДОНЬКИ Н.Я. ІЩУК

Доньки - Марія та Наталія також навчалися в Українському Вільному Університеті, який закінчили у 1949 році. Тоді розпочався другий етап еміграції.

Наталка Іщук - Пазуняк згадувала:
«В цьому році (1949) весною ми з батьками виїхали до Америки з великим труднощами військовим кораблем. Подорож тривала 12 днів.

Ми приїхали до Честеру (Пенсільванія), до брата нашого батька. За короткий час ми переїхали до Філадельфії».

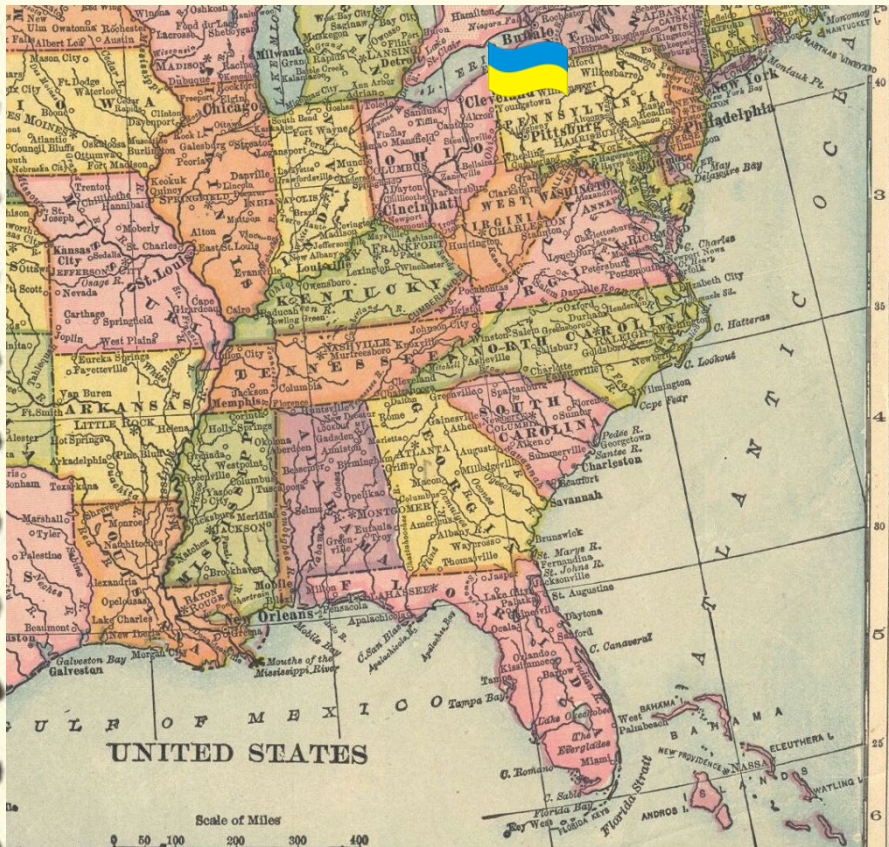
У США Наталія вступила до Пенсільванського університету і здобула у 1955 р. магістерську кваліфікацію. Наталія Іщук-Пазуняк займалася науково-дослідницькою працею.

Молодша донька Марія здобула ступінь магістра у Пенсільванському університеті (1973 р.), живе і працює в США.

Надія Яківна Іщук продовжувала просвітницьку та методичну діяльність: писала чисельні статті на педагогічні теми, які були надруковані в україномовних журналах «Життя і школа», «Юнак», «Геометрія пластуна»; брала участь у культурному житті емігрантів - вступила до Союзу українок Америки.

У 50-х роках була головою виховної секції СФУЖО (Світова Федерація Українських Жіночих Організацій).

Місця проживання і роботи Н.Я. Іщук

У 1968 р. українські емігранти – вчителі та учні Рівненської української приватної гімназії, які зібралися на зустріч у Нью-Йорку, урочисто відзначили 80-літній ювілей Н. Шульгиної-Іщук.

Її привітали колишні колеги з Рівненської української гімназії – М. Гуцуляк, Ю. Шумовський та учні – В. Дзівак-Кузьмич, Л. Підстригач, І. Недашкевич-Цегельська, П. Бура, С. Ілюк, Я. Скрипник.

ЮВІЛЕЙНА ЗУСТРІЧ УЧНІВ І ПРОФЕСОРІВ РУГ, НЬЮ-ЙОРК, 1968 Р

9 квітня 1979 р. на 91 році життя Надія Яківна
Шульгина- Іщук відійшла у Вічність.

Похоронили її у Філадельфії. На похорон, окрім родини та численних друзів і знайомих, незважаючи на сильний дощ, прибуло також багато колишніх її учнів, як доказ любові та вдячності до своєї колишньої учительки. Слова пошани і згадки про працю і життєвий шлях на панахиді сказав митрополит Мстислав Скрипник «...як нащадка давніх родів українських патрицій, які віками зберігали українську національну духовність та тим допровадили до відновлення української державности» .

Кабінет математики імені Н. Шульгиної-Іщук

